

GILLETTE MEN DIED

Ferdinando Frega — Nando the Scribe

GILLETTE-MENN DÓU

THE FAMILY · 05

Í lífi manns fer margt saman, en það fyrsta er og verður nauðsyn og þörf.

Innan þessara tveggja vídda opinberar maðurinn sig, en andlegi hlutinn nærast á tilfinningalegum ákvörðunum – aldrei á köldum, rökréttum hugsunum.

Í dag var minn dagur, dagurinn helgaður Gillette-starfsfélögum mínum sem dóu þegar tíma þeirra hjá fyrirtækinu var lokið.

Fyrsta hugsunin leitaði til föður míns, eins og eðlilegt var. Tárin virtust engan endi ætla að taka, þar til lítil rödd innra með mér sagði: hættu að haga þér eins og lítil stelpa, þú ert Gillette-maður – og faðir minn virtist brosa samþykkjandi af myndinni á legsteininum.

Síðan fór ég að vitja Mario, starfsfélaga úr fyrirtækinu sem ég hafði kynnst á árum föður míns, og hjá honum fann ég Guido líka – við vorum allir þrír í sama vinnuhópnum, en hver með sinn persónuleika.

Þeir virtu mig, þeim þótti vænt um mig, og hvert tilefni var nógu gott til að segja sögu, skemmtisögu, eins og aðeins sá kann sem kemur úr sölumennsku.

Síðan, inni í kirkju – því ekki var leyft að fara alla leið þangað sem þeir hvíldu í raun – minntist ég Giuliano, vinar míns og svæðisstjóra sem hafði þjálfað mig, og dottore Di Tullio, sölustjóra þess Gillette Italia sem gerði fyrirtækið stórt með því að móta

menn sem aldrei þekktu þreytu og voru stoltir af því að vera skylmingaþrælar vopnaðir blöðum.

Síðan, við lok dagsins, hugsaði ég til Camp afa. Ég hafði aldrei hitt hann – árin þegar við vorum báðir starfandi sköruðust ekki – en þrennt sameinaði okkur báða.

Við vorum sölumenn, rithöfundar og frímúrarar, og til að loka hringnum höfðum við báðir hugsað um hvernig byggja mætti kerfi til að breyta heiminum og fólkinu í honum: honum hafði tekist það efnislega, ég reyni það vitsmunalega, og við vissum báðir að það hafði verið erfitt en ekki ómögulegt – eins og alltaf þegar eitthvað nýtt fæðist.

Verið sælir, allir Gillette-menn.

Ferdinando